Fakta

Namn: Molly Sandén.
Ålder: 28.
Yrke: Artist och låtskrivare.
Bor: Stockholm.
Familj: Pojkvännen David Larsson.
Aktuell: Med den Oscarsnominerade låten *Husavik* från filmen *Eurovision song contest: The story of Fire saga*. Hennes nya album *Dom ska veta* släpps 7 maj.

MYCKET SOM SNURRAR. *Inför Oscarsgalan, som sänds i natt svensk tid, snurrar mycket i Mollys huvud. "Jag drömmer sjukt mycket och en del stressdrömmar. Men egentligen ser jag hela resan med 'Husavik' som ett stort jävla plus. Jag gled in på en räkmacka och nu är jag här."*

MOLLY SANDÉN

”Jag har tyckt så illa om den jag var”

Molly Sandén är uppvuxen i rampljuset. Nu har hon chans att vinna en Oscar. Men det tog tid att hitta hem som artist. För **Söndag** berättar hon om rollerna hon spelade för att vara till lags och försöket att radera sitt förflutna.

Text: **Karin Herou** Foto: **Peter Knutson**

På väggarna hänger gitarrer och mitt i rummet står en flygel. Molly Sandén ser sig omkring på Baggpipe studios i södra Stockholm.

– Det känns som att komma hem.

Här har hon skrivit och spelat in en rad låtar, och förresten inte bara hon: Lady Gaga, Madonna och Celine Dion har också varit här. Foton på väggarna vittnar dessutom om att i princip varje svensk artist värd namnet har skapat musik i dessa lokaler.

Vi slår oss ner i en soffa och Molly sätter sig bredbent. Blicken är rak. Hennes senaste låt heter *Nån annan nu*. Låttiteln är en lek med ord, men syftar också på hennes egen resa.

– Jag har levt så länge i offentligheten. De första tio åren av min karriär kände jag att jag kunde bli utbytt när som helst och det satte en orimlig press. Jag var osäker, ville vara alla till lags och gick in i olika roller hela tiden. Det var en ständig kamp för att göra som många som möjligt nöjda.

Hon slog igenom som fjortonåring, växte upp i rampljuset och formades av tiden.

Det var tidigt 2000-tal och powerballadernas era, det var show, höga toner och pampig perfektion.

Hon ler snett när hon blickar bakåt.

– Jag fick mina tio tusen timmar i källaren i vårt hus i Huddinge. Det ekade så bra, det var mitt gym för rösten. Det var där kärleken till musiken växte fram.

Hon blev den unga artisten som kunde sätta de höga tonerna och sjunga om de stora känslorna. Men bakom fasaden fanns en osäker tonåring.

Hon lutar sig tillbaka i soffan.

– Det senaste året har jag haft tid att packa upp mitt gamla liv som legat nedpackat i flyttkartonger. Jag har åkt runt till exen och rensat mitt förflutna.

Vad hittade du?

– En massa skit, säger hon.

– Jag har kunnat se alla versioner av mig själv, alla roller jag spelat. Men jag har också kunnat se var det började. Jag har grävt lite i mina föräldrars

Allt rör sig ständigt i universum, varför ska jag då stå still?

skilsmässa och jag tror att den la grunden till ett passa-inbeteende. Jag var på ett sätt hos mamma och på ett annat hos pappa, för att allt skulle gå så smidigt som möjligt.

På fingrarna sitter fem silverringar som hon snurrar på, likt ett radband, när hon tänker.

Nu närmar hon sig trettio. Hon är nån annan nu. De höga tonerna borta, stilen en annan, håret svart.

För ett par år sedan rensade hon sina sociala medier i ett försök att starta om.

Kan man radera sitt förflutna?

– Nej, men jag försökte. Jag har tyckt så illa om den jag var, alla pinsamma och töntiga beslut jag tagit. Jag började säga det folk ville höra för att göra min röst hörd och det blev mitt sätt att ta plats. Jag kom längre och längre ifrån kärnan av mig själv och rollerna jag spelade blev fler och fler.

I dag är låttexterna mer personliga och bär inte sällan en ton av mörker.

– Om det är ett stort gap mellan min offentliga person och min privata bildas ett vakuum i mig, ett svart hål. Därför måste jag vara personlig i min musik och jag vägrar spela en roll som artist. Ju djupare jag gräver och ju ondare något gjort desto längre kan jag stå för min musik. Annars vattnas det ur, går på rutin och jag vill inte vara den artisten längre.

Har du hittat din plats nu?

– Jag vågar inte säga det, för det har jag trott förut. Men jag har insett att förändring kanske är okej. Allt rör sig ständigt i universum, varför ska jag då stå still?

Hon säger det som en fråga, men förväntar sig inget svar.

3x mest personliga låtar:

WHY AM I CRYING (2012)
”Det var första gången som jag skrev väldigt personligt och nästan skämdes för att spela upp det eftersom det kändes för känsligt.”

FREAK (2014)
”När man känner sig ensam i något är det fint att få dela det med andra. Låten känns större än jag och budskapet är det viktigaste jag skrivit.”

SAND (2018)
”Jag har försökt vara så många till lags att jag till slut inte visste vem jag var. Jag satsade alltid högt och fick börja om.”

3x

På Mollys bucketlist...

1... skönsång på galornas gala: ”Det är en dröm med Oscarsgalan. Jag får sjunga för miljoner människor, om än förinspelat.”

2... solnedgång på havet: ”En konstig grej jag har är att jag vill åka ut med en båt, långt ut i havet så jag bara ser horisonten, och se solen gå ner.”

3... bo utomlands: ”Jag vill testa på att bo utomlands en gång till i livet. Vem vet var och när.”

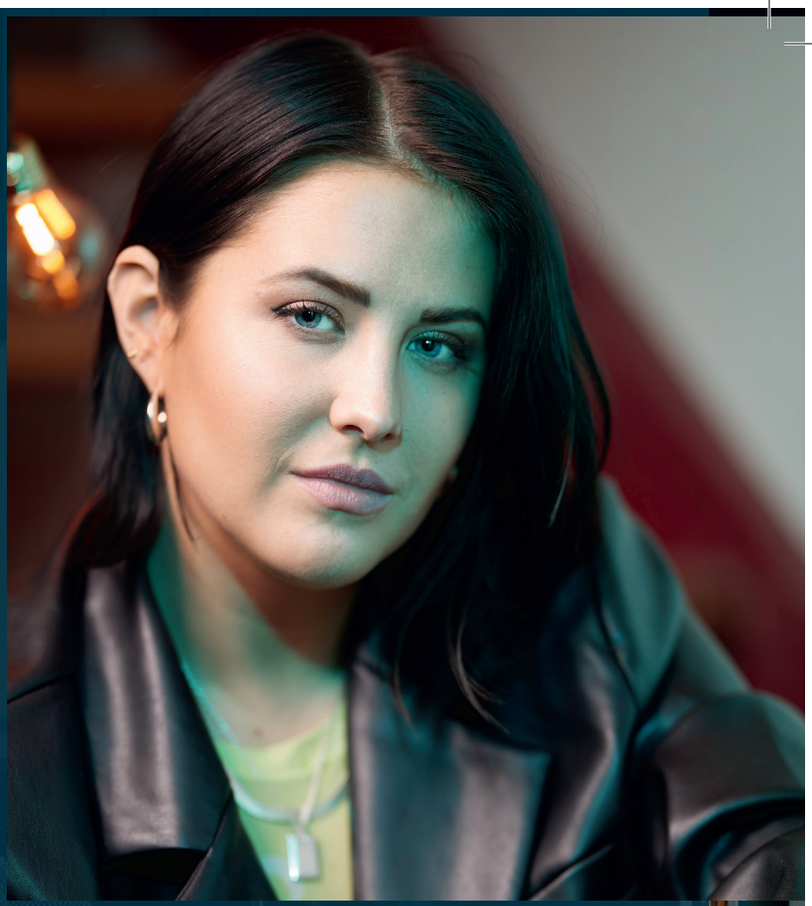

Det blir sällan som man tänkt sig och just när Molly trodde att hon hittat sin nisch öppnades en ny dörr.

Hon var på semester i LA, hade inga planer på att jobba när hennes producent ringde.

– Jag var bakfull, hes och jetlaggad. Jag hade ingen aning om vad det var för projekt och klev in i studion i träningskläder.

De ville att hon skulle göra sångrösten till Rachel McAdams karaktär i filmen *Eurovision song contest: The story of Fire saga*.

– Jag blev helt knäsvag. Mitt fjortonåriga jag hade mördat för den chansen.

– Jag hade gett upp powerballaddrömmen och släppt fokus på de höga tonerna. Men jag har ju den sidan i mig och jag njöt varje sekund av att stå i studion och verkligen jobba med rösten igen.

Nu är duetten *Husavik*, som hon framför tillsammans med Will Ferrell, Oscarsnominerad. När hon fick beskedet skrek hon rakt ut.

– Alltså, det är som en dröm, jag hade aldrig någonsin kunnat föreställa mig det. Jag gled in på en räkmacka i projektet och det har varit kul varenda sekund.

I natt, klockan 02 svensk tid, tillkännages vinnarna.

Hennes framförande av låten *Husavik* är förinspelat, i en hamn på Island, och det kommer att visas på prisutdelningens förgala.

– Troligen sitter jag hemma framför tv:n i mysbyxor när juryn tillkännager vinnarna.

Vad har Oscarsnomineringen betytt?

– Nomineringen har skapat mycket buzz och det är ett dilemma jag har just nu. Jag trodde att jag hade valt bort USA, det funkade inte när jag var där sist. Men då var jag inte lika trygg i mig själv och blev inte omtyckt för den jag var, bara för det jag presterade. I dag har jag mer skinn på näsan, en annan tyngd på jorden och inser att det är inte på liv och död. Jag kan åka dit, ta några möten. Jag får ändå göra det som hjärtat brinner för här hemma.

I båsen bakom oss har hon gråtit, skrattat och skrivit. Hon ser låtskrivandet som ”100 procent terapi”. Låten *Freak* handlar om uppväxten och utanförskapet.

– Jag blev mobbad som yngre. Jag var utfryst och fick beska kommentarer och det ekar fortfarande i mig. På nätet finns flera flashbacktrådar om hur jag ser ut och vad jag väger. Låten gör upp med min uppväxt men också med skönhetsidealen. Jag blir fortfarande stoppad på stan av folk som säger ”att du ser ut som du gör, får mig att må bra”. Jag tog fighten för dem. Det är fortfarande en av de viktigaste låtarna jag har gjort.

Finns det någon risk i att bli för personlig i låttexter?

– Gud, ja. Att kasta andra under bussen är absolut det värsta. Jag ger min version, men det är inte

den enda sanningen och det känns fult att jag får äga den medialt. Det har jag haft mycket ångest kring. Det är läskigt att lämna ut andra och jag känner ofta att jag inte har rätten att göra det.

Men, tillägger hon:

– Jag vill gräva ner mig och få ut det onda för att bli av med det. Jag vill gå långt in i mig själv, för att nå långt in hos andra.

Det senaste året har hon, på grund av pandemin, haft tid att stanna upp.

– Jag mår rätt bra just nu. Jag har hängt mycket på Öland, det är min favoritplats på jorden och det enda ställe som alltid funnits kvar i stöket med skilsmässan, turnélivet och alla flyttar.

Hon beskriver att hon nästan levt ”pensionärsliv på senaste”.

– Jag har druckit förmiddagskaffe och lärt mig baka. Jag har känt mig nöjd av att bara titta på horisonten. Det har varit rätt soft. Jag har fått en teaser på pensionärslivet och känner att jag kommer gilla det när den tiden kommer.

Men först väntar Oscarsgalan och albumsläpp i Sverige.

– Sedan vet jag inte.

Förhoppningsvis en karriär utan vakuum, skådespeleri och svarta hål. □

Till sist tänker Karin:

... när fotograf-Peter sätter ljus nynnar Molly. Hon verkar inte märka det och tycks helt trygg framför kameran. Kanske ser hon äntligen hela bilden och inte bara detaljerna. När jag cyklar hemåt surrar vårens första humla förbi – och jag tänker att Mollys sätt, att nå en dröm via liknelsen kring humlans tro på sig själv, kanske inte är så dumt.

Följ oss på Instagram!
@aftonbladetsondag

5x senast jag...

1 ***... var stolt:*** ”När jag råkade höra ett samtal som handlade om mig och en skivbolagssnubbe sa att jag hade en ’amazing voice’. Att han inte sa det till mig, utan om mig, gjorde mig stolt.”

2 ***... lärde mig något nytt:*** ”Under coronaåret har jag lärt mig baka bananbröd – precis som alla andra. De blev faktiskt jättebra, hälsningar från pensionären, haha.”

3 ***... sjöng:*** ”Jag sjunger hela tiden. Taxichaufförer tackar ofta för sångstunden när jag hoppar ut, själv har jag inte märkt att jag sjungit. Sång är som meditation, eller som att vissla, för mig.”

4 ***... skrattade högt:*** ”Jag skrattar alltid med min bästa vän Roshi. Hon är så kul. Hon gör ofta karaktärer och en av hennes bästa karaktärer är en bakfull bitch. När hon gör den kan jag inte sluta garva.”

©Fotograf Peter Knutson

Ingen rök utan eld. När Molly Sandén spelar in musikvideo 2015 sprakar det av både glöd och energi.

År 2016 medverkade Molly Sandén i Melodifestivalen med låten "Youniverse" skriven av henne själv, ex-kärleken Danny Saucedo och John Alexis. Hon slutade på sjätte plats.

Molly Sandén medverkade i "Let's dance" 2010.

Mollys senaste låt heter "Nån annan nu" och kvinnan vi ser på scen i dag personifierar låttiteln: Molly Sandén är en annan nu. Här på Allsång på Skansen år 2019.

Självporträttet

"Jag ritar en humla, jag har ju gula och svarta kläder i dag så jag kan lika gärna köra på humlespåret. Jag har alltid känt mig som en humla: eftersom jag tror att jag kan flyga så lyfter jag."

5 ... tog hand om min röst: "Jag brukar typ aldrig ta hand om den, men senaste veckan har jag fått ett ryck och sjunger upp och övar hela tiden. Jag vill ändå vara lite förberedd om jag ska sjunga på Oscarsgalan."

©Fotograf Peter Knutson